

პანიუმი — რიცხვი თერთმეტი თერთმეტი

თერთმეტი, თერთმეტი: დანიელისა და გამოცხადების
წინასწარმეტყველური მოწმობა

Jeff Pippenger
2025-08-09

ჩემთვის პანიუმის შესწავლის ამ ეტაპამდე მოსვლა ხანგრძლივი პროცესი იყო, და სათაური „თერთმეტი, თერთმეტი“ განზრახ არის მოცემული იმის ხაზგასასმელად, რომ იუდას ტომის ლომმა როგორც დანიელის წიგნი, ისე გამოცხადების წიგნი ისე შეუთანხმებლად მოაწყო, რომ ღვთის ხალხის დაბეჭდვის ისტორიის შინაგანი და გარეგანი ხაზები წარმოჩენილიყო მეთერთმეტე თავში და მეთერთმეტე მუხლში. გამოცდის ვადის დახურვამდე სულ ცოტა ხნით ადრე გაიცა ბრძანება, გახსნილიყო გამოცხადებაში არსებული წინასწარმეტყველება, რომელიც დაბეჭდილი იყო იმ დრომდე, როდესაც შინაგანი და გარეგანი წინასწარმეტყველური ისტორიები, წარმოდგენილი ორი თერთმეტის—თერთმეტი, თერთმეტის ხაზებით, რომლებიც დანიელისა და გამოცხადების წიგნებში გვხვდება, აწყო ჭეშმარიტებად იქცა.

და მითხრა მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოა. უსამართლო კვლავ უსამართლობდეს; და უწმინდური კვლავ უწმინდურდებოდეს; და მართალი კვლავ მართლდებოდეს; და წმიდა კვლავ წმიდდებოდეს. გამოცხადება 22:10, 11.

„დრო ახლოა“ მაღლის ჟამის დახურვის წინ, და „დრო ახლოა“, როდესაც „იესო ქრისტეს გამოცხადება“ იხსნება.

იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა უჩვენოს თავის მსახურთა ის, რაც მალე უნდა ახდეს; და მან გაგზავნა თავისი ანგელოზის მიერ და აუწყა ეს თავის მსახურ იოანეს, რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა, იესო ქრისტეს მოწმობა და ყოველივე, რაც იხილა. ნეტარია ის, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოს არის. გამოცხადება 1:1–3.

როდესაც იუდას ტომის ლომი ხსნის „იესო ქრისტეს გამოცხადებას“, როგორც ამას აკეთებს 2023 წლის ივლისში შუაღამის დადგის უწყების მოსვლის შემდეგ, ამ გახსნაში შედის გამოცხადებაც იმისა, რომ იგი არის „პალმონი“, საკვირველი მთვლელი, ანუ საიდუმლოთა მთვლელი. ამ ჭეშმარიტების მიუღებლობა ნიშნავს იმ გამოცდის პროცესში მარცხს, რომელიც ბეჭდავს ას ორმოცდაათხ ათასს.

მე ჭეშმარიტად წყლით გნათლავთ სინანულად; ხოლო ჩემ შემდეგ მომავალი ჩემზე ძლიერია, რომლის ფეხსაცმლის ტარების ღირსიც არა ვარ; იგი მოგნათლავთ თქვენ სულიწმიდით და ცეცხლით; ვისი სავარცხელი მის ხელშია, და იგი საფუძვლიანად განწმენდს თავის კალოს, და თავის პურს ბეღელში შეკრებს; ხოლო ბზეს ჩაუქრობელი ცეცხლით დაწვავს. მათე 3:11, 12.

„ზუსტად როდის დაიწყო ეს განწმენდის პროცესი, ვერ ვიტყვი, მაგრამ იგი დიდხანს აღარ გადaiდება. ის, ვისაც თავისი ნიჰაზი ხელში უჭირავს, თავის ტამარს ზნეობრივი შებილწულებისგან განწმენდს. იგი საფუძვლიანად გაწმენდს თავის კალოს.“ Testimonies to Ministers, 372, 373.

წინასწარმეტყველების ის ხაზები, რომლებიც ბეჭდვის დროს წინასწარმეტყველურ გამოცდის პროცესად განსაზღვრავენ, მეტად უხვადაა წარმოდგენილი. ცხადია, რომ ეს გამოცდის პროცესი ემყარება შემსწავლელის უნარსა და შესაძლებლობას, ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის კვლევისას სწორად ან არასწორად გამოყენებული მეთოდოლოგიის განმასხვავებლად. ეს ჭეშმარიტება აგრეთვე უხვადაა გადმოცემული მთავრებულ ჩანაწერში.

ამ ოთხ ყრმას ღმერთმა მისცა ცოდნა და უნარი ყოველგვარ სწავლასა და სიბრძნეში; ხოლო დანიელს ჰქონდა გონიერება ყველა ხილვასა და სიზმარში. და იმ დღეთა დასასრულს, რომელთა შემდეგაც მეფეს ნათქვამი ჰქონდა, რომ ისინი მის წინაშე უნდა წარედგინათ, საჭურისთა მთავარმა ისინი ნაბუქოდონოსორის წინაშე წარადგინა. და მეფე ესაუბრა მათ; და ყველა მათ შორის არავინ აღმოჩნდა დანიელის, ხანანიას, მისაელისა და აზარიას მსგავსი; ამიტომაც იდგნენ ისინი მეფის წინაშე. და ყოველ საქმეში სიბრძნისა და გონიერებისა, რის შესახებაც მეფე მათ ეკითხებოდა, მათ იგი ათჯერ უმჯობესად პოულობდა, ვიდრე ყველა ჯადოქარსა და ვარსკვლავთმრიცხველს, რომლებიც მთელ მის სამეფოში იყვნენ. დანიელი 1:17–20.

წინასწარმეტყველური განმარტების უმთავრესი წესი ის არის, რომ ჭეშმარიტება მყარდება ორი მოწმის დამოწმებით, და ისინი, ვინც ამ პრინციპის მიმართ ნდობას ვერ ამჟღავნებენ, თავს წარუმატებლობისთვის იმეტებენ. გამოცდის პროცესის ერთ-ერთი ელემენტი ბეჭდვის ჟამის განმავლობაში გულისხმობს იმ კავშირის შეცნობას, რომელიც შინაგან და გარეგან ისტორიებს შორის არსებობს და რომელსაც მეთერთმეტე თავსა და მეთერთმეტე მუხლში დანიელი და იოანე წარმოადგენენ.

„გამოცხადება ბეჭდდასმული წიგნია, მაგრამ ამავე დროს გახსნილი წიგნიც არის. იგი აღრიცხავს საოცარ მოვლენებს, რომლებიც უნდა აღსრულდეს ამ დედამიწის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში. ამ წიგნის მოძღვრებანი განსაზღვრულია და არა მისტიკური და გაუგებარი. მასში აღებულია იმავე წინასწარმეტყველების ხაზი, რაც დანიელშია. ზოგიერთ წინასწარმეტყველებას ღმერთმა კვლავ გაიმეორა და ამით აჩვენა, რომ მათ განსაკუთრებული მნიშვნელობა უნდა მიენიჭოს. უფალი არ იმეორებს იმას, რასაც დიდი მნიშვნელობა არა აქვს.“ Manuscript Releases, ტომი 9, 8.

დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ორ მოწმეს წარმოადგენენ, და ას ორმოცდაოთხი ათასი გამოცხადების მეთერთმეტე თავში ორ მოწმედ არიან წარმოდგენილნი. ამ თავის მეთერთმეტე მუხლში ეს ორი მოწმე, ელიისა და მოსეს მიერ წარმოდგენილნი, აღდგებიან, როგორც ეს წინასწარ იყო სახედ მოცემული როგორც იოანეში მდუღარე ზეთში, ისე დანიელში ლომთა ხაროში. ას ორმოცდაოთხი ათასი წარმოდგენილნი არიან დანიელითა და იოანეთი, აგრეთვე ელიითა და მოსეთი. საცდელის იმ პროცესში წარმატების მისაღწევად, რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასს წარმოშობს, მოსწავლემ

უნდა გაიგოს, რომ ჭეშმარიტება ორ მოწმეზე მტკიცდება, და რომ დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ორ მოწმეს წარმოადგენენ, და რომ ას ორმოცდაოთხი ათასი წინასწარ იყვნენ სახედ ნაჩვენებნი როგორც ელია და მოსე, ასევე დანიელი და იოანე.

ეს ჭეშმარიტებები მხოლოდ მოკლე ნიმუშია იმ წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტებებისა, რომლებიც დაკავშირებულია შიდა და გარე ისტორიასთან, წარმოდგენილთან „თერთმეტი, თერთმეტის“ მიერ როგორც დანიელში, ისე გამოცხადებაში. როგორც პალმონი, ქრისტე ხელმძღვანელობდა ამ ორი მონაკვეთის თანხვედრაში, და აგრეთვე იმაში, რომ თერთმეტი პლუს თერთმეტი უდრის ოცდაორს, რაც, თავის მხრივ, არის ორას ოცის მეათედი, ხოლო ეს არის ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შეერთების სიმბოლო. პალმონიმ ორზე მეტ მოწმეზე დააფუძნა ის, რომ „ორას ოცი“ აღნიშნავს ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შეერთებას, რაც, თავის მხრივ, არის ქრისტეს ხორცშესხმის აღწერა, როდესაც მან საკუთარ თავზე მიიღო დაცემული ხორცი. ამით მან კაცობრიობას წარუდგინა მაგალითი, რომ თუ ისინი მზად არიან სახარების მოთხოვნებს შეესაბამონ, ქრისტეც მზად არის თავისი ღვთაებრიობა ჩვენს ადამიანობას შეუერთოს. ამრიგად, ღვთაებრიობა და ადამიანობა ორი მოწმეა.

გამოცხადება იესო ქრისტესი, რომელიც მადლის ჟამის დახურვამდე უშუალოდ წინ გაიხსნა, მოიცავს იმასაც, რომ იესო არის ღვთის „სიტყვა“.

დასაბამიდან იყო სიტყვა, და სიტყვა იყო ღმერთთან, და სიტყვა იყო ღმერთი. იგი დასაბამიდან იყო ღმერთთან. ყოველივე მის მიერ შეიქმნა; და უიმისოდ არაფერი შექმნილა, რაც კი შექმნილა. მასში იყო სიცოცხლე, და სიცოცხლე იყო ადამიანთა ნათელი. და ნათელი ბნელში ანათებს; და ბნელმა იგი ვერ მოიკლა. იოანე 1:1-5.

ბიბლია არის ღვთის „სიტყვა“, რომელიც, ისევე როგორც ქრისტე, წარმოადგენს ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შეერთებას. ბიბლია წარმოადგენს ძველი და ახალი აღთქმის ორ მოწმეს, რომლებიც ასევე არიან მოსე და ელია გამოცხადების წიგნის მეთერთმეტე თავში.

„ორი მოწმის შესახებ წინასწარმეტყველი შემდგომ ასე აცხადებს: ‘ესენი არიან ორი ზეთისხილის ხე და ორი სასანთლე, რომლებიც დგანან ქვეყნის ღმერთის წინაშე.’ ‘შენი სიტყვა,’ თქვა მეფსალმუნემ, ‘ლამპარია ჩემს ფეხთათვის და ნათელია ჩემი ბილიკისათვის.’ გამოცხადება 11:4; ფსალმუნი 119:105. ორი მოწმე წარმოადგენს ძველი და ახალი აღთქმის წერილებს.“ დიადი ბრძოლა, 267.

ორი მოწმე არიან ორი ზეთისხილის ხე, ორი სასანთლე და ძველი და ახალი აღთქმა, რაც ამ აბზაცში წარმოდგენილია როგორც „შენი სიტყვა“. „იესო ქრისტეს გამოცხადება“, რომელსაც იუდას ტომის ლომი ხსნის მადლის ჟამის დახურვის წინაღამეს, არის „ცოდნის საბოლოო მომატება“, რომელიც გამოსცდის მათ, ვინც ას ორმოცდაოთხი ათასიდან ერთ-ერთად ყოფნის კანდიდატია. „ცოდნის საბოლოო მომატება“ ასევე არის შუაღამის ძახილის უწყება ათი ქალწულის იგავში.

„მამინ მივუგე და ვუთხარი მას: რა არის ეს ორი ზეთისხილის ხე სასანთლის მარჯვნივ და მარცხნივ? კვლავ მივუგე და ვუთხარი მას: რა არის ეს ორი ზეთისხილის რტო, რომელნიც ორი ოქროს მილით თავისგან ოქროს ზეთს ღვრიან?

და მომიგო მან და მითხრა: ნუთუ არ იცი, რა არის ესენი? და მე ვთქვი: არა, ჩემო ბატონო. მაშინ თქვა მან: ესენი არიან ორი ცხებული, რომელნიც მთელი ქვეყნის უფლის წინაშე დგანან. ზაქარია 4:11-14. ესენი თავიანთ თავს ცლიან ოქროს თასებში, რომლებიც წარმოადგენენ ღვთის ცოცხალი მაცნეების გულეbs, რომელთაც უფლის სიტყვა ხალხთან მიაქვთ გაფრთხილებებითა და მუდარებით. თავად სიტყვა სწორედ ისე უნდა იყოს წარმოდგენილი, როგორც ოქროს ზეთი, რომელიც იღვრება ორი ზეთისხილის ხიდან, რომელნიც მთელი ქვეყნის უფლის წინაშე დგანან. ეს არის სულიწმიდითა და ცეცხლით ნათლობა. ეს გაუხსნის ურწმუნოთა სულს მხილების მისაღებად. სულის საჭიროებები შეიძლება დაკმაყოფილდეს მხოლოდ ღვთის სულიწმიდის მოქმედებით. ადამიანს თავისთავად არაფრის გაკეთება არ შეუძლია, რათა გულის წყურვილი დაიკმაყოფილოს და მის მისწრაფებებს უპასუხო.“ მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ბიბლიური კომენტარი, ტომი 4, 1180.

ღვთის სიტყვა არის როგორც ბიბლია, ასევე ქრისტე, და ბიბლია და ქრისტე წარმოადგენენ ორ მოწმეს, ისევე როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასი. ორი მოწმე, თავის მხრივ, წარმოადგენენ ღვთაებრიობის და კაცობრიობის შეერთებას. ისინი ასევე წარმოადგენენ შინაგან და გარეგან წინასწარმეტყველურ ისტორიებს. როგორც მოწმეებმა, მათ წარმოადგინეს მტკიცებულება იმისა, რომ ღვთაებრიობა, კაცობრიობასთან შეერთებული, არ სცოდავს. ისინი ასევე წარმოადგენენ კავშირს ღვთაებრიობასა და კაცობრიობას შორის. იქნება ეს კიბე, არხი, მილები, ანგელოზები თუ ღმერთსა და ადამიანს შორის საკომუნიკაციო კავშირის სხვა რომელიმე სიმბოლო, ადამიანისთვის გადმოცემული გზავნილი ყოველთვის სიცოცხლეა ან სიკვდილი.

„მთელი დედამიწის უფლის წინაშე მდგომ ცხებულთ აქვთ ის მდგომარეობა, რომელიც ოდესღაც სატანას მიენიჭა, როგორც მფარველ ქერუბიმს. მის ტახტს გარსემოხვეული წმიდა არსებების მეშვეობით უფალი განუწყვეტელ კავშირს ამყარებს დედამიწის მკვიდრებთან. ოქროს ზეთი წარმოადგენს იმ მადლს, რომლითაც ღმერთი მორწმუნეთა სანთლებს ამარაგებს, რათა ისინი არ აციმციმდნენ და არ ჩაქრნენ. ეს წმიდა ზეთი რომ არ იღვრებოდეს ზეციდან ღვთის სულის უწყებებში, ბოროტების ძალებს ადამიანებზე სრული ძალაუფლება ექნებოდათ.“

„ღმერთი შეურაცხყოფილია, როდესაც ჩვენ არ ვიღებთ იმ უწყებებს, რომლებსაც იგი გვიგზავნის. ამგვარად ჩვენ უარყოფთ იმ ოქროს ზეთს, რომელსაც იგი ჩვენს სულებში გადმოასხამდა, რათა იგი გადაცემულიყო სიბნელეში მყოფთათვის. როდესაც გაისმება ძახილი: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად,“ ისინი, რომელთაც არ მიუღიათ წმიდა ზეთი, რომელთაც არ შეუნახავთ ქრისტეს მადლი თავიანთ გულებში, მსგავსად უგუნური ქალწულებისა, აღმოაჩენენ, რომ თავიანთი უფლის შესახვედრად მზად არ არიან. მათ არ გააჩნიათ საკუთარ თავში ძალა, რათა ზეთი მოიპოვონ, და მათი ცხოვრება ნანგრევებად იქცევა. მაგრამ თუ ღვთის წმიდა სული ითხოვება, თუ ვევედრებით, როგორც მოსე ევედრებოდა: „მიჩვენე მე შენი დიდება,“ ღვთის სიყვარული ჩვენს გულებში უხვად გადმოიდვრება. ოქროს მილებით ოქროს ზეთი გადმოგვეცემა ჩვენ. „არც ძალით და არც სიმტკიცით, არამედ ჩემი სულით, ამბობს ცაბაოთ უფალი.“ სიმართლის მზის ნათელი სხივების

მიღებით, ღვთის შვილები ანათებენ, როგორც ნათელნი ქვეყნიერებაზე.“ Review and Herald, July 20, 1897.

სულიწმიდის გადმოღვრა ხდება იმ შინაგანი და გარეგანი ისტორიების განმავლობაში, რომელთაც აღნიშნავს დანიელი და გამოცხადება 11:11. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე და მეორმეტე მუხლებში წარმოდგენილია სულ მცირე ოთხი წინასწარმეტყველური პერსონაჟი, რომელთა ამოცნობაც აუცილებელია. აგრეთვე, ცამეტიდან მეოთხთმეტე მუხლებამდე კიდევ ოთხია, რომელთა ამოცნობაც საჭიროა, და მეთექვსმეტე მუხლში — ოთხი. ჩვენ ახლა სწორედ იმავე ისტორიაში ვცხოვრობთ; ამიტომ, როგორც წინასწარმეტყველების შემსწავლელთ, გვმართებს გავარკვიოთ, ვინ არიან მეთერთმეტედან მეთექვსმეტე მუხლებამდე აღწერილი სიმბოლური პერსონაჟები, რადგან ისინი წარმოადგენენ წინასწარმეტყველების ხაზს, რომელიც იმავე თავის მეორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას მოიცავს.

ასევე მიზანშეწონილად ჩანს იმ პიროვნებათა იდენტიფიცირება, რომელნიც წარმოდგენილნი არიან მეორმოცე მუხლის ისტორიაში, რომლის გახსნა 1989 წლიდან მიმდინარეობს.

და მან თქვა: წადი შენი გზით, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია აღსასრულის დრომდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცილებიან; ხოლო ბოროტნი ბოროტად მოიქცევიან; და ბოროტთაგან ვერავინ გაიგებს, ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:9, 10.

ორმოცე მუხლი იწყება აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს, როდესაც საფრანგეთის ნაპოლეონმა პაპი ტყვეობაში წაიყვანა. ნაპოლეონის გამართლება ეფუძნებოდა 1797 წელს დარღვეულ ტოლენტინოს ხელშეკრულებას. ნაპოლეონისა და პაპის ბრძოლა მანამდეც იყო წინასწარ ნაჩვენები იმ ისტორიაში, რომელმაც შეასრულა დანიელის მეთერთმეტე თავის მეექვსე და მეშვიდე მუხლები. დარღვეული საქორწინო ხელშეკრულება და სამხრეთის მეფის მიერ ჩრდილოეთის მეფის დამარცხება, მეექვსე და მეშვიდე მუხლების აღსრულებად, განმეორდა 1798 წლის ისტორიაში, და ამით ისინი წარმოადგენენ ღვთის სიტყვის წინასწარმეტყველებას მეექვსე და მეშვიდე მუხლებში, და იმ მუხლების აღსრულებას ომის დასაწყისში პტოლემე ფილადელფოსს, მეორესა და ეგვიპტის მეფეს, და ანტიოქე თეოსს, სირიის მესამე მეფეს შორის. პტოლემე წარმოადგენდა სამხრეთის მეფეს, ხოლო ანტიოქე — ჩრდილოეთის მეფეს.

ამ მუხლების წინასწარმეტყველება, იმ წინასწარმეტყველების აღსრულებასთან ერთად პტოლემეოსისა და ანტიოქოსის ისტორიაში—რომელმაც, თავის მხრივ, ნაპოლეონისა და პაპის 1798 წლის ისტორიას წინასახედ განასახიერა—გვამღევს სამ ხაზს, რომლებიც მეთერთმეტე და მეორმეტე მუხლებში პუტინისა და ზელენსკის ისტორიის წინასახეს წარმოადგენენ. ამიტომ, იმის გაგება, რომ აღსასრულის ჟამი 1798 წელს ნაპოლეონისა და პაპის ისტორიას წარმოადგენს, არასრულია, თუ იგი ამაზე შეჩერდება. ჩვენ უნდა გავიგოთ, რას წინასწარმეტყველებენ მეექვსე და მეშვიდე მუხლები ნაპოლეონისა და პაპის შესახებ, და აგრეთვე, რას გვასწავლის პტოლემეოსისა და ანტიოქოსის ისტორია იმავე პერიოდის შესახებ. როცა ამ ჭეშმარიტების ხაზებს გავიგებთ, მაშინ შევძლებთ

იმის გაგებასაც, რომ ის უწინდელი ისტორიული აღსრულებანი ორმოცე მუხლის დასაწყისის ისტორიას განსაზღვრავენ, და ამითვე ისინი ორმოცე მუხლის დასასრულსაც განსაზღვრავენ, როდესაც პუტინი, რომელიც ნაპოლეონითა და პტოლემეოსით იყო წინასახედ წარმოჩენილი—პუტინი, რომელიც მეექვსე და მეშვიდე მუხლებში იყო წინასწარმეტყველებული—ასრულებს მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებს.

მნიშვნელოვანი დაკვირვება იოანეს მიერ იდენტიფიცირებულ გველეშაპსა და მხეცს შორის წინასწარმეტყველურ ურთიერთობაზე, ან როგორც დანიელი მათ წარმოაჩენდა — „ყოველდღიურსა და გაუდაბურების სიბილწედ“ — ის არის, რომ ისინი წინასწარმეტყველურად მეტად ჰგვანან ერთმანეთს. იოანე ამას ასე ამბობს.

და მათ თაყვანი სცეს გველეშაპს, რომელმაც ძალაუფლება მისცა მხეცს; და თაყვანი სცეს მხეცს და თქვეს: ვინ არის მხეცის მსგავსი? ვის ძალუმს მასთან ომი? გამოცხადება 13:4.

დრაკონის თაყვანისცემა ნიშნავს მხეცის თაყვანისცემას, რადგან ორივე წარმართობის რელიგიას წარმოადგენს. იოანეს მსგავსად, დანიელიც იყენებს „პატარა რქას“ დანიელის მერვე თავის მეცხრე-მეთორმეტე მუხლებიდან, რათა წარმოადგინოს როგორც წარმართული, ისე პაპური რომი, თუმცა იგი მათ შორის მკაფიო განსხვავებას ავლენს იმით, რომ წარმართული რომის პატარა რქას მამაკაცური მნიშვნელობით განსაზღვრავს, ხოლო პაპური რომის პატარა რქას — ქალური მნიშვნელობით. მეშვიდე თავში დანიელი წარმართულ რომს უწოდებს მის წინამორბედ სამეფოთააგან „განსხვავებულს“, და დანიელი შემდგომ ასევე მიუთითებს, რომ პაპური რომიც „განსხვავებული“ იყო. რომი, იქნება იგი წარმართული თუ პაპური, განსხვავებულია. რომის მამაკაცური სიმბოლო, რომელიც წარმართულ რომს წარმოადგენს, ახაბითა და ჰეროდეთი მტკიცდება. ორივე დაქორწინებული იყო პაპობის სიმბოლოებზე. ქალი არის საეკლესიო მმართველობა, ხოლო კაცი — სახელმწიფო მმართველობა; ამიტომ, წინასწარმეტყველურ დონეზე, როდესაც ღვთის სიტყვა ლაპარაკობს კაცისა და ქალის ერთ ხორცად ქცევაზე, იგი ადასტურებს იმ რეალობას, რომ წარმართული რომი და პაპური რომი წინასწარმეტყველური მნიშვნელობით მეტად ჰგვანან ერთმანეთს, რადგან ისინი ერთი ხორცნი არიან.

საფრანგეთის ურთიერთობა პაპობასთან 1798 წელს წინასახავს შეერთებული შტატების ურთიერთობას პაპობასთან იმ დროს, როცა ათი მეფე ცეცხლით დაწვავს რომს და შეჭამს მის ხორცს.

და ის ათი რქა, რომელიც მხეცზე იხილე, იგინი შეიძულებენ მეძავს, გააპარტახებენ და გააშიშვლებენ მას, შეჭამენ მის ხორცს და ცეცხლით დაწვავენ მას. გამოცხადება 17:16.

საფრანგეთის ურთიერთობა პაპობასთან, როცა მან 538 წელს პაპობა ძალაუფლებაში დააყენა, წინასწარმეტყველურად წარმოადგენს შეერთებული შტატების საქმეს პაპობის სასიკვდილო ჭრილობის განკურნებაში, მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს.

და ვიხილე სხვა მხეცი, ამომავალი მიწიდან; და მას ჰქონდა ორი რქა კრავისა მსგავსად, და ლაპარაკობდა როგორც გველეშაპი. და იგი მის წინაშე აღასრულებს პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას და აიძულებს მიწას და მასზე მცხოვრებთ თაყვანი სცენ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობაც განიკურნა. და იქმს დიდ სასწაულებს, ისე რომ ცეცხლსაც ჩამოაყვანიან ციდან მიწაზე ადამიანთა თვალწინ, და აცდუნებს მიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულებით, რომელთა ქმნის ძალაუფლებაც მიეცა მას მხეცის წინაშე; ეუბნება მიწაზე მცხოვრებთ, რომ გააკეთონ ხატი იმ მხეცისა, რომელსაც მახვილით ჰქონდა ჭრილობა და ცოცხალი დარჩა. გამოცხადება 13:11-14.

1798 წელს „აღსასრულის ჟამი“, როგორც ეს ორმოცე მუხლის აღსრულებაშია ნაჩვენები, მიუთითებს, რომ ჩრდილოეთის სულიერი მეფე სამხრეთის სულიერმა მეფემ მოიშორა. ეს წინასწარმეტყველური ისტორია წარმოადგენს პაპობრივი მმართველობის ათას ორას სამოცი წლის დამასრულებელ ისტორიას, და ამიტომ ამ წინასწარმეტყველური ისტორიის დასაწყისის წინასწარმეტყველური თავისებურებანი დასასრულშიც არის წარმოდგენილი. 538 წელს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფომ ადგილი დაუთმო ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფოს, ხოლო 1798 წელს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფომ ადგილი დაუთმო ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს.

538 ასევე წარმოადგენს ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში მოხსენიებული „შვიდგზის“ წყევლის შუა ნიშნულს, რომელიც მიმართული იყო ისრაელის ჩრდილოეთის სამეფოს წინააღმდეგ და რომელიც დაიწყო ძვ. წ. 723 წელს, როდესაც ასურეთმა ეფრემი ტყვეობაში წაიყვანა. ამიტომ 1798 წელს გააჩნია არა მხოლოდ 538-ის წინასწარმეტყველური ნიშნები, არამედ ძვ. წ. 723 წლისა. ძვ. წ. 723 წელს ისრაელის ათი ტომი ასურეთის მიერ დამხობილი იყო, ხოლო ათას ორას სამოცი წლის შემდეგ, 538 წელს, წარმართული რომი პაპის რომის მიერ იყო დამხობილი, რომელიც, თავის მხრივ, „შვიდგზის“ დასასრულს 1798 წელს საფრანგეთის მიერ იქნა დამხობილი.

1798 წელს საფრანგეთმა, სამხრეთის მეფემ, პაპობა ტახტიდან ჩამოაგდო. 538 წელს საფრანგეთმა, წარმართული რომის ათ სამეფოდ დაშლის პირველმა სიმბოლომ, პაპობა ტახტზე დასვა. კვირა დღის კანონის დროს შეერთებული შტატები იმეორებს საფრანგეთის როლს 538 წელს, ხოლო როდესაც ათი მეფე ცეცხლით დაწვავენ პაპობას და მის ხორცს შეჭამენ, შეერთებული შტატები იმეორებს საფრანგეთის როლს 1798 წელს.

ისრაელის ჩრდილოეთ და სამხრეთ სამეფოთა წინააღმდეგ გამოტანილი „შვიდი ჟამის“ სამსჯავრო აღსრულდა იმ სამეფოთა მიერ, რომლებიც ჩრდილოეთიდან გამოვიდნენ.

ისრაელი გაფანტული ცხვარია; ლომებმა განდევნეს იგი: პირველად ასურეთის მეფემ შეჭამა იგი; ხოლო ბოლოს ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორმა ძვლები დაუმსხვრია მას. იერემია 50:17.

ასურეთი გამოვიდა ჩრდილოეთიდან და ძვ. წ. 723 წელს დაიპყრო ათი ტომი, ხოლო ბაბილონმა იუდა ძვ. წ. 677 წელს ტყვედ წაიყვანა. თუმცა ისრაელი იუდას მიმართ

ჩრდილოეთის სამეფო იყო, მაინც ორივე სამეფო ჩრდილოეთიდან მოსულმა მტრებმა დაიპყრეს; ამგვარად, იმ მტერთან მიმართებით, რომელმაც ისინი ტყვეობაში წაიყვანა, ისრაელიც და იუდაც სამხრეთის სამეფოებად იქცნენ. ძვ. წ. 723 წელი წარმოადგენს ჩრდილოეთის მეფის მიერ სამხრეთის ათნაწილიანი სამეფოს დაპყრობას. 538 წელი წარმოადგენს წარმართობიდან პაპიზმზე გადასვლას და აგრეთვე ჩრდილოეთის სამეფოს მიერ ათნაწილიანი სამეფოს დაპყრობას. 1798 წელი წარმოადგენს ჩრდილოეთის მეფის დამარცხებას სამხრეთის მეფის მიერ, რომელიც ათნაწილიან სამეფოს წარმოადგენს.

და იმავე ჟამს მოხდა დიდი მიწისძვრა, და ქალაქის მეთაუდი დაეცა, და მიწისძვრაში შვიდი ათასი კაცი მოიკლა; ხოლო დანარჩენნი შეშინდნენ და დიდება მისცეს ცათა ღმერთს. გამოცხადება 11:13.

538 წელთან დაკავშირებული გარდამავალის პერიოდი, როდესაც რომი წარმართულიდან საპაპოდ შეიცვალა, ასევე წარმოადგენს დანიელის მერვე თავში მამრობითიდან მდედრობითში გადასვლას, რაც სიმბოლურად სახელმწიფოს მმართველობიდან ეკლესიის მმართველობაზე გადასვლას აღნიშნავს. „შვიდი ჟამის“ წინასწარმეტყველება ატარებს „ჭეშმარიტების“ ნიშნას, რადგან პირველი ასო (ძვ. წ. 723) ასახავს ებრაული ანბანის ოცდამეორე და უკანასკნელ ასოს (1798), ხოლო მეცამეტე და შუა ასო აჯანყებას წარმოადგენს (538). დანიელი განსაზღვრავს, რომ „დანაშაული“, რომელიც სიმბოლურად გამოხატულია გამოთქმაში „გაპარტახების დანაშაული“, იყო ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთება, იმგვარად, რომ ამ ურთიერთობაში ეკლესია აკონტროლებდა. ეს „დანაშაული“ წარმოადგენს 538 წელს, რომელიც არის შუა და მეტაფორულად — მეცამეტე ასო სამი ძირითადი სასაზღვრო ნიშნისა შვიდი ჟამის პერიოდში ისრაელის ათი ჩრდილოეთი ტომის წინააღმდეგ.

1798 წელს, დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლში წარმოდგენილი „აღსასრულის ჟამი“ დადგა; ათეისტურმა საფრანგეთმა, სამხრეთის მეფემ, სასიკვდილო ჭრილობა მიაყენა პაპობას, ჩრდილოეთის მეფეს. 1989 წელს პაპობამ საპასუხო დარტყმა მიაყენა სამხრეთის ათეისტ მეფეს, რომელიც იმ დროისათვის საბჭოთა კავშირად იყო ქცეული. ეს საპასუხო ქმედება მოიცავდა საიდუმლო ალიანსს შეერთებულ შტატებსა და ვატიკანს შორის. 1989 წელს საბჭოთა კავშირის sweeping away ასრულებს მეორმოცე მუხლის დაწერილ წინასწარმეტყველურ უწყებას, ხოლო მომდევნო მუხლი, ორმოცდამეერთე მუხლი, წარმოადგენს კვირადღის კანონს შეერთებულ შტატებში. ამრიგად, 1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაშლიდან მომდევნო მუხლში მოცემულ კვირადღის კანონამდე ჩვენ ვცხოვრობდით მეორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში.

ორმოცე მუხლი იწყება 1798 წელს სამხრეთისა და ჩრდილოეთის მეფის იდენტიფიცირებით, ხოლო შემდეგ, 1989 წელს, სამხრეთისა და ჩრდილოეთის მეფის, აგრეთვე მესამე ძალის, რომელიც ეტლებით, ხომალდებითა და მხედრებით არის წარმოდგენილი.

და აღსასრულის ჟამს სამხრეთის მეფე შეეებრძოლება მას; ხოლო ჩრდილოეთის მეფე მოვა მის წინააღმდეგ გრიგალივით, ეტლებით, მხედრებით და მრავალი

ხომალდით; და შევა ქვეყნებში, გადაეფინება მათ და გადაივლის. დანიელი 11:40.

„დასასრულის ჟამს“ 1798 წელს ნაპოლეონის ერთმა სიტყვასიტყვითმა გენერალმა ვატიკანში შეაღწია და სიტყვასიტყვით შეიპყრო პაპი და საპყრობილეში დაამწყვდია. 1989 წელს 1798 წლისთვის საპასუხო მოქმედება განხორციელდა. 1798 და 1989 წლებს შორის ისტორიის განმავლობაში მოხდა წინასწარმეტყველური გარდამავლობები, რომელთა აღნიშვნაც მნიშვნელოვანია. ათეისტური საფრანგეთი, 1798 წლის პერიოდის სამხრეთის მეფე, იყო პირველი სულიერი სამხრეთის მეფე, და პუტინის რუსეთს განეწესა, რომ მისი უკანასკნელი იყოს. საფრანგეთი იდენტიფიცირებულია გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, რომელსაც და უაიტი პირდაპირ ათეისტურ საფრანგეთად განსაზღვრავს. მეთერთმეტე თავში საფრანგეთის ამომცნობი ორი სიმბოლოდან ერთ-ერთია ეგვიპტე, რომელსაც და უაიტი ათეიზმის სიმბოლოდ განსაზღვრავს. ამ თავში უფსკრულიდან ამომავალი მხეცი იყო ათეიზმი, რომელიც იმ დროის პერიოდში შემოვიდა ისტორიაში.

ათეიზმი ისტორიაში საფრანგეთით, 1798 წლის დროითი პერიოდიდან შემოდის, და 1989 წლისათვის ათეიზმის სულიერი მეფე საბჭოთა კავშირი გახდა. 1989 წელს საბჭოთა კავშირის sweeping away, პაპ იოანე პავლე II-სა და რონალდ რეიგანს შორის საიდუმლო ალიანსის აღსრულებით, წინასწარ იყო ტიპურად ნაჩვენები დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლში; ხოლო მეათე მუხლის მეორე მოწმე გვხვდება ესაიას მონაკვეთში ისრაელის ჩრდილოეთ და სამხრეთ სამეფოებზე წარმოთქმული ორი წყევლის შესახებ, თითოეულის ხანგრძლივობით ორი ათას ხუთას ოცი წელი, როგორც ეს გადმოცემულია მეშვიდედან მეთერთმეტე თავებამდე.

ამგვარად, 1989 წელი იქცევა ბოლო დღეების წინასწარმეტყველური გამოცანების ამოხსნის საზომ წერტილად. სწორედ მაშინ მოეხსნა ბეჭედი ორმოცდამეათე მუხლს. ახლა უკვე შეიძლება დანახვა, რომ ორმოცი მუხლი იწყება 1798 წელს და სრულდება ორმოცდამეერთე მუხლის კვირა კანონის დროს.

კვირადღის კანონის დროს შეერთებული შტატები ილაპარაკებს როგორც გველეშაპი და დაასრულებს თავის მმართველობას, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო. მან თავისი მეფობის დრო დაიწყო 1798 წელს, როდესაც მეხუთე სამეფომ სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო. 1798 წელს შეერთებულმა შტატებმა მიიღო უცხოელთა და ამბოხების შესახებ აქტები, რითაც თავისი დასაწყისშივე წინასწარ განასახიერა მეექვსე სამეფოს დასასრული. ამრიგად, ორმოცე მუხლი არის შეერთებული შტატების ისტორია, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოსი.

1798 ებრაული ანბანის პირველი ასოა; კვირის კანონი — ებრაული ანბანის ოცდამეორე და უკანასკნელი ასო; ხოლო 1989 არის შუაში მდებარე საგზაო ნიშანი, რომელიც წარმოადგენს იმ ამბოხებას, რომელსაც სიმბოლურად აღნიშნავს რიცხვი ცამეტი და ებრაული ანბანის მეცამეტე ასო. 1989 წარმოადგენს რეიგანის ფარული კავშირის ამბოხებას ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტესთან. 1989 შემოიყვანს უკანასკნელი რვა პრეზიდენტიდან პირველს, რომლებიც მეფობენ კონსტიტუციის

წინააღმდეგ მზარდი ამბოხების პერიოდში. 1989-მა დაიწყო გამოცდის პროცესი მეშვიდე დღის ადვენტისტებს შორის, რომელიც განკუთვნილია თაყვანისმცემელთა ორი კლასის გამოსაყოფად. ერთგულნი ცოტანი არიან; ურწმუნონი — მრავალნი. 1989 წარმოადგენს მეორმოცე მუხლის ცენტრალურ საგზაო ნიშანს და წარმოადგენს იმ ამბოხებას, რომელსაც სიმბოლურად აღნიშნავს მეცამეტე ასო. მეორმოცე მუხლი ატარებს „ჭეშმარიტების“ ხელმოწერას.

ორმოცე მუხლში მოხსენიებულია ჩრდილოეთისა და სამხრეთის მეფეები, რომლებიც მუხლის დასასრულში ისტორიაში განსხვავებულნი არიან. მასში ასევე წარმოდგენილია შეერთებული შტატები, რომელიც იოანეს მიხედვით არის ცრუწინასწარმეტყველი, რომელიც გველეშაპთან და მხეცთან ერთად მოქმედებს, რათა მსოფლიო არმაგედონისკენ წაიყვანოს. სამხრეთის მეფე ორმოცე მუხლში არის გველეშაპი, ჩრდილოეთის მეფე არის მხეცი; ეტლები, ხომალდები და მხედრები კი ცრუწინასწარმეტყველია. ორმოცე მუხლის აღსრულება 1989 წელს მნიშვნელოვან წინასწარმეტყველურ ნიშან-თვისებად იქცევა მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე გასაგებად. თუ 1989 წლის შესახებ მართალი არა ხართ, ლოგიკურად ვერ იქნებით მართალი იმ ისტორიის შესახებ, რომელშიც დღეს ვიმყოფებით.

1989 წლიდან საკვირაო კანონის დადგომამდე პაპობისათვის სამი მარიონეტული ომი წარმოდგენილია მეათე-მეთხუთმეტე მუხლებში. ეს მუხლები უნდა განიხილებოდეს როგორც ერთი უწყვეტი ისტორია, რადგან იგივე „ანტიოქოს მაგნუსი“ გვხვდება სამივე ბრძოლაში, რომლებიც წარმოდგენილია მეათე-მეთხუთმეტე მუხლების ისტორიულ აღსრულებაში.

სამივე ბრძოლა ერთ წინასწარმეტყველურ ხაზს წარმოადგენს, რადგან ანტიოქოს მაგნუსი სამივე ბრძოლაში იყო. მეათე მუხლი და ესაია 8:8 იძლევა ორ მოწმედ ორმოცე მუხლის აღსრულებას 1989 წელს. ორმოცე მუხლი არის საცნობარო წერტილი მეათე მუხლსა და ესაია 8:8-ში. „ეტლები, ხომალდები და მხედრები“ წარმოადგენს გამოცხადების მეცამეტე თავში მოხსენიებული მიწის მხეცის ორ რქას. აღსასრულის ჟამს, როდესაც შეერთებული შტატები „ლაპარაკობს როგორც გველეშაპი“, ეს ორი რქა უკვე აღარ არის რესპუბლიკანიზმი და პროტესტანტიზმი. იმ დროს所謂 პროტესტანტები კათოლიციზმს შეუერთდებიან, ხოლო კონსტიტუციური რესპუბლიკა დიქტატურად გადაიქცევა. დროის იმ პერიოდში მიწის მხეცის ორი რქა ეკონომიკური და სამხედრო ძალა იქნება. გამოცხადების მეცამეტე თავში შეერთებული შტატები სამყაროს აიძულებს, მიიღოს მხეცის ნიშანი, რათა იყიდოს და გაყიდოს, და ასევე სიკვდილის მუქარის ქვეშ. ეს ორი რქა არის დანიელის „ხომალდები“, რომლებიც ეკონომიკურ ძალას წარმოადგენს, და მისი „მხედრები და ეტლები“, რომლებიც სამხედრო ძლიერებას წარმოადგენს.

1989 ადასტურებს, რომ, როდესაც მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე რაფიისა და პანიუმის ბრძოლების ისტორიული აღსრულება გამოიყენება, უნდა იქნეს გამოყენებული სწორედ ისავე წინასწარმეტყველური მეთოდოლოგია, რომელიც გამოიყენეს 1989 წლისა და საბჭოთა კავშირის დაშლის გასაგებად, რადგან ანტიოქოს მაგნუსი სამივე ბრძოლაში იყო წარმოდგენილი, რომლებიც აღწერილია მეათედან

მეთუთმეტე მუხლებამდე. ანტიოქოსი წარმოადგენს ეტლების, ხომალდებისა და მხედრების ძალაუფლებას, რომელიც 1989 წელს იყო რონალდ რეიგანი, რვა პრეზიდენტიდან პირველი, რომელთაგან უკანასკნელი ასევე მეექვსე იყო და ახლა არის მეშვიდეთაგან წარმომდგარი მერვე.

ესაიას ოცდამესამე თავის მიხედვით, პაპური ძალაუფლება (მეძავი, რომელიც დედამიწის მეფეებთან სიძვას სჩადის) დაფარული იქნებოდა შეერთებული შტატების, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს, მმართველობის დროს. 1989 წელს შეერთებული შტატები, რომელიც ანტიოქოს დიდით იყო წინასახეობრივად წარმოდგენილი, პაპობის წარმომადგენლობითი ძალა იყო მის ბრძოლაში უღმერთოების მხეცის წინააღმდეგ, რომელმაც მას 1798 წელს სასიკვდილო ჭრილობა მიაყენა.

ათიდან თუთმეტამდე მუხლებში აღწერილი სამი ბრძოლა წარმოადგენს ომს ჩრდილოეთის მეფესა და სამხრეთის მეფეს შორის; ჩრდილოეთის მეფე, როგორც ტვიროსის დაფარული მეძავი, თავისი ძალაუფლების აღდგენისა და ათეიზმის მეფის — სამხრეთის მეფის — დამარცხებისაკენ სვლისას, იყენებს წარმომადგენლობით ძალებს. ათიდან თუთმეტამდე მუხლებში მოხსენიებული სამი ბრძოლის ისტორიული აღსრულებები გვასწავლის, რომ პირველ და უკანასკნელ ბრძოლებში ანტიოქე დიდმა გაიმარჯვა, ხოლო შუა ბრძოლა წააგო. 1989 წლის რონალდ რეიგანის წლების წინასწარმეტყველური მახასიათებლები, პაპ იოანე პავლე II-თან და საბჭოთა კავშირის დაშლასთან ერთად, თავიანთ შესატყვისს ჰპოვებენ ამ სამი ბრძოლიდან უკანასკნელში, რადგან ეს მუხლები სწორედ მაღლის კარის დახურვამდე ცოტა ხნით ადრე იხსნება. როგორც ორმოცე მუხლი გაიხსნა 1798 წელს და შემდეგ კვლავ 1989 წელს, ასევე ეს მუხლიც ბოლოს გაიხსნა, 2023 წლის ივლისიდან დაწყებით.

იესო ქრისტეს გამოცხადება იხსნება უშუალოდ მანამდე, ვიდრე გამოცდის დრო დაიხურებოდეს, და იგი მოიცავს უზენაეს ჭეშმარიტებას, რომ იესო არის პირველი და უკანასკნელი, და, როგორც ასეთი, ყოველთვის დასასრულს დასაბამით წარმოაჩენს. ადვენტიზმისათვის გამოცდის დრო კვირა დღის კანონთან იხურება, ხოლო გამოცდის დროის დახურვამდე უშუალოდ წინ იესო ქრისტეს გამოცხადება იხსნება. უწყება, რომელიც კვირა დღის კანონის დახურულ კართან სრულდება, არის შუაღამის ძახილის უწყება, რომელმაც მილერიტთა ისტორიაში 1844 წლის 22 ოქტომბრის დახურულ კართან მიიყვანა. 1798 წლის გახსნა, მუხლი ორმოცის დასაწყისში, რომელიც ამავე დროს წარმოადგენს შეერთებული შტატების, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს, დასაწყისს, წინასახედ წარმოადგენდა 1989 წლის გახსნას მუხლი ორმოცის შუაში და შეერთებული შტატების პროგრესული დასასრულის დასაწყისს. 1798 წლის გახსნა, რომელიც 1989 წლის წინასახე იყო, წარმოადგენს ორ მოწმეებას 2023 წელს შუაღამის ძახილის უწყების გახსნისათვის. ეს ხაზი, თავისი სამი სასაზღვრო ნიშნით — 1798, 1989 და 2023 — განსაზღვრავს ათი ქალწულის განწმენდის შინაგან საქმეს და ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს გარეგან ხაზს.

მეთერთმეტე მუხლში წარმოდგენილი ბრძოლა, რომელიც აღსრულდა რაფიის ბრძოლაში, როდესაც ანტიოქოსი პტოლემემ დაამარცხა, წარმოადგენს პაპისეული მარიონეტული ძალის დამარცხებას, რომელიც ამ მიმდინარე ბრძოლაში არის უკრაინის ნაცისტები, დასავლეთ ევროპის გლობალისტურ ერებთან მოკავშირეობაში, რომლებიც შეადგენენ ევროკავშირსა და NATO-ს და ნაბიჯ-ნაბიჯ თანხვედრაში არიან გაერთიანებული ერების პოლიტიკური და ეკონომიკური გლობალისტებთან. თუ ანტიოქოს მაგნუსი სამივე ბრძოლაში მონაწილეობდა და წარმოადგენს პაპისეულ მარიონეტულ ძალას სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ, როგორ შეიძლება იგი იყოს შეერთებული შტატები 1989 წელს, შემდეგ კი — უკრაინელები, როგორც რაფიის ბრძოლით არის ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი, და შემდეგ კვლავ შეერთებული შტატები პანიუმის ბრძოლაში? მეათე მუხლი არის გასაღები მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლამდე, რადგან მისი აღსრულება 1989 წელს იძლევა სამივე მარიონეტული ომიდან პირველის წინასწარმეტყველური მახასიათებლების ილუსტრაციას. რა არის წინასწარმეტყველური გამართლება იმისა, რომ ანტიოქოსი მიჩნეულ იქნეს პაპისეულ მარიონეტულ ძალად, მაშინ როდესაც შეერთებული შტატები არ მიესადაგება სამივე ბრძოლას?

უკრაინის ომის ისტორიაში, რომელიც რაფიას ბრძოლის მიერ არის ტიპიფიცირებული, შეერთებულმა შტატებმა უკრაინის ნაცისტები თავის მარიონეტულ ძალად გამოიყენა სწორედ იმავე ისტორიაში, სადაც ისინი პაპობის ხატს აყალიბებენ — იმ ძალისას, რომელიც ყოველთვის და მხოლოდ მარიონეტულ ძალებს იყენებს თავისი ბინძური საქმის შესასრულებლად.

მეათედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე მარიონეტული ძალაუფლებების საკითხზე პასუხის გასაცემად საჭიროა წინასწარმეტყველური კვლევა ანტიოქოსის, როგორც სიმბოლოს, თვისებების შესახებ. დიადოქოსთა ომები იყო კონფლიქტების სერია ძვ. წ. 323–281 წლებში დიადოქოსებს შორის (ბერძნულად „მემკვიდრეები“), რომლებიც იყვნენ ალექსანდრე დიდის სარდლები და მემკვიდრეები და რომლებიც მის სიკვდილს შემდეგ, ძვ. წ. 323 წელს, მისი ვრცელი იმპერიის კონტროლისთვის იბრძოდნენ. პირველი ანტიოქოსი იყო ანტიოქოს I სოტერი, სელევკოს I ნიკატორის ძე, რომელიც იყო ალექსანდრეს ერთ-ერთი დიადოქოსი (მემკვიდრე) და რომელმაც დააარსა სელევკიდების იმპერია.

სახელი „ანტიოქოსი“ შეიძლება გაიგოს როგორც ის, ვინც სხვის ადგილას დგას, რათა მხარი დაუჭიროს. ანტიოქოსი რომის სიმბოლოა, ხოლო პაპური რომი არის ანტიქრისტე, რომელსაც ანტიოქოსის მსგავსი სიმბოლოზში აქვს. სახელწოდება „ანტიოქოსი“ წარმოადგენდა სელევკიდთა იმპერიის დამაარსებლის ძეს, და ამ აზრით ანტიოქოსი მამის ადგილას იდგა; იგი მისი წარმომადგენელი იყო. და უაიტი როგორც სატანას, ისე პაპსაც ანტიქრისტედ განსაზღვრავს და აცხადებს, რომ პაპი სატანის წარმომადგენელია დედამიწაზე. ეს სახელი სელევკიდთა იმპერიაში გამოჩენილ დინასტიურ სახელად იქცა, ნაწილობრივ ანტიოქოს I სოტერთან და ქალაქ ანტიოქიასთან მისი კავშირის გამო, რომელსაც სახელი ეწოდა ან სელევკოს I-ის მამის, ან მისი ძის პატივსაცემად. პაპი სატანის წარმომადგენელია, და სიმბოლურად სახელი

„ანტიოქოსი“ წარმოადგენს მისი მამის წარმომადგენელს — ჩრდილოეთის სამეფოს დამაარსებლისას, რომელმაც თავისი დედაქალაქი ბაბილონში დაადგინა.

ძვ. წ. 323 წელს, ალექსანდრე დიდის სიკვდილის შემდეგ, მისი იმპერია დიადოხოსებს (მემკვიდრეებს) შორის დაიშალა. ბაბილონის განაწილებისას (ძვ. წ. 323), სელევკოსი თავდაპირველად დაინიშნა ჰეტაირების მხედრობის სარდლად (მაღალი პრესტიჟის მქონე სამხედრო თანამდებობა) ალექსანდრეს იმპერიის რეგენტის, პერდიკას ქვეშ. ძვ. წ. 321 წლისთვის, ტრიპარადისოსის განაწილების დროს, პერდიკას სიკვდილისა და დიადოხოსებს შორის შემდგომი მოლაპარაკებების შემდეგ, სელევკოსი დაინიშნა ბაბილონის სატრაპად (მმართველად). ძვ. წ. 316 წელს, ანტიგონე I მონოფთალმოსმა, სხვა დიადოხოსმა, ანტიგონეს მზარდი ძალაუფლების გამო სელევკოსი აიძულა ბაბილონიდან გაქცეულიყო. სელევკოსმა თავშესაფარი ეგვიპტეში პტოლემე I სოტერთან ჰპოვა. ძვ. წ. 312 წელს, სელევკოსი ბაბილონში დაბრუნდა პტოლემეს მიერ მიცემული მცირე ძალით. მან დაამარცხა ანტიგონეს ძალები და კვლავ დაიბრუნა ბაბილონი, რითაც თავისი ძალაუფლების საფუძველი დაამყარა. ეს მოვლენა ხშირად ითვლება სელევკიდების იმპერიის დაარსებად, ხოლო ძვ. წ. 312 წელი — სელევკიდურ წელთაღრიცხვაში სელევკიდური ერის დასაწყისად.

სახელი „სელევკოსი“ ბერძნული წარმოშობისაა და მომდინარეობს ძირისგან *selas* (σῆλας), რაც ნიშნავს „სინათლეს“, „ბრწყინვალეობას“ ან „აღსაც“. ეს სახელი მიანიშნებს ბრწყინვალეობასა თუ განათებაზე, რაც შეეფერება ისეთ გამორჩეულ პიროვნებას, როგორც იყო სელევკოს I ნიკატორი, სელევკიდთა იმპერიის დამფუძნებელი და რომელიც განასახიერებს მამას, რომელიც ოდესღაც ზეცაში სინათლის მატარებელი იყო.

„ქვეყნიური მოგებისა და პატივის მოსაპოვებლად, ეკლესია აღიძრა, ეძებნა მიწიერი დიდებულთა კეთილგანწყობა და მხარდაჭერა; და ამგვარად ქრისტეს უარყოფის შემდეგ, იგი დაყვანილ იქნა იმაზე, რომ მორჩილება გამოეცხადებინა სატანის წარმომადგენლისთვის — რომის ეპისკოპოსისთვის.“ The Great Controversy, 50.

ანტიოქოს მაგნუსი წარმოადგენს პაპის ძალაუფლების წარმომადგენელს, ისევე როგორც პაპი წარმოადგენს სატანის წარმომადგენელს. ანტიოქოსის სიმბოლიზმი იძლევა სხვადასხვა წარმომადგენლობითი ძალაუფლების არსებობის შესაძლებლობას, როგორც მრავალი პაპი ყოფილა. რეიგანი იყო 1989 წლის წარმომადგენელი, უკრაინა გახდა შეერთებული შტატების წარმომადგენელი 2014 წელს, ხოლო ტრამპი არის წარმომადგენელი პანიუმის ბრძოლაში. რეიგანი იყო პირველი, ტრამპი არის უკანასკნელი, ხოლო ზელენსკი არის შუაში მდგომი აჯანყება.